

tanGENT

Camps Elisis

Els Camps Elisis de Lleida abracen una extensió de 4,1 hectàrees tangent al marge esquerra del riu Segre, entre zona verda i equipaments públics. Envoltat de grans plataners, en el cor d'aquest magnífic espai urbà, s'emplaça des del 1965 el Palau de Vidre.

Reconèixer la preexistència

El Palau de Vidre, projectat per l'enginyer Josep Maria Cots, està format per un esquelet estructural de 25 crugies de formigó armat, paral·leles entre elles cada 4m, de dimensions 24x100m, amb una superfície interior de 2.325m² en planta, i un volum interior de 31.155m³.

El projecte presenta l'estructura interior com a element essencial, fent visible pòrtics i cercols, i reduint el forjat intermedi a una tercera part, per flexibilitzar usos. Alliberar la façana de vidre, tant a l'exterior com a l'interior, d'elements que la distorsionin, i donar als 11m d'altura vidriada perimetrals, la transparència i la relació i contacte amb el Parc i la ciutat.

Aproximar-se i apropiat-se

Es proposa una nova manera d'accedir, tangent al Palau de Vidre, reconeixent tot el seu entorn en el moment d'aproximació. Fugir de l'entrada directa pels testers, allargant el moment del passeig. Així s'uneix l'experiència exterior a l'interior del recinte, mitjançant una passera/carrer interior que permet recórrer el pavelló en sentit transversal. La cota del Parc penetra a l'interior, establint múltiples connectivitats espaials interiors i alhora urbanes.

Adaptar-se a la temporalitat

El nou Palau de Vidre és una gran infraestructura urbana, amb voluntat de ser dinàmica, flexible. Els diferents usos col·lectius, presents i futurs, necessiten espais diàfans, amb superfícies i volums adaptables. Es proposa un espai de 1000m² i de doble altura, per a grans activitats esportives, culturals, firals... i un espai de 500m², per a activitats de caràcter més reduït, en la planta semisoterrani. A la primera planta, es proposa una aula magna o sala multifuncional de 300m². Cada un d'aquests espais és divisible, i es pot enfosquir i augmentar el grau d'intimitat per mitjà d'un cortinatge vertical perimetral.

L'agrupació i la situació de l'accés, els serveis, les instal·lacions i els nuclis verticals en un mateix cos, té la capacitat d'organitzar els diferents espais del Palau de manera autònoma. Les diferents entre plantes del conjunt a diferents cotes, genera una mirada i concepció polièdrica, i una complexitat d'usos, des de la planta semisoterrani a la coberta, com a mirador i espai entre les branques dels plataners, en relació amb el medi que l'envolta.

Sistematitzar en col·lectivitat

L'estratègia dual i transversal dels nous accessos garanteix el creuament i la inserció dels usuaris dels Camps Elisis. L'acció de creuar i respirar el seu caràcter interior permet apropiat-se, habitar-lo en col·lectivitat. El caràcter associatiu del barri i la xarxa d'equipaments públics, necessita un espai singular adaptable, obert, on la gent se senti acollida i alhora integrada al Parc. El segle XXI requereix d'infraestructures canviants i adaptables per a tots formats i usos, en continu procés d'adaptació, de forma ràpida, econòmica i sostenible. El projecte interactua amb l'estructura interior, amb l'estructura vegetal del Parc i amb l'estructura social i urbana.